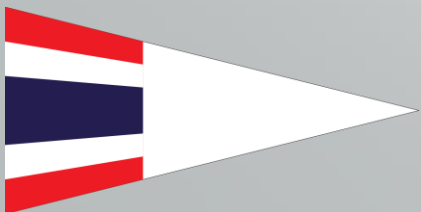

กฎหมายเกี่ยวกับการเดินเรือ

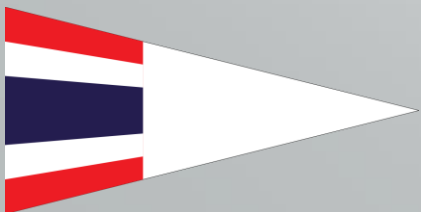
กฎหมายเกี่ยวกับการเดินเรือ

กฎหมายสำหรับเรือภายในประเทศและเรือต่างประเทศ
ที่มีการเดินเรือภายในน่านน้ำไทย จะมีการบังคับใช้ต่อ
เจ้าของเรือ ผู้ควบคุมเรือ คนประจำเรือ และตัวเรือเพื่อให้
เกิดความเรียบร้อยและปลอดภัยต่อการเดินเรือ ซึ่งมี
กฎหมายเกี่ยวข้อง ดังนี้

1. พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. 2456
2. พระราชบัญญัติการป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. 2522
3. พระราชบัญญัติเรือไทย พ.ศ. 2481

กรมเจ้าท่า

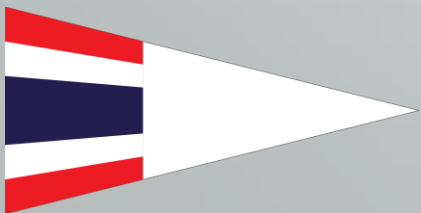

พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. 2456

- “เรือ” หมายความว่า ยานพาหนะทางน้ำทุกชนิด ไม่ว่าจะใช้เพื่อ บรรทุกลำเลียง โดยสาร ลาก จูง ดัน ยก ชุดหรือลอก รวมทั้ง ยานพาหนะอย่างอื่นที่สามารถใช้ในน้ำได้ ทำนองเดียวกัน
- “เรือลำเลียง” หมายความว่า เรือที่มีใช้เรือกล และใช้สำหรับลำเลียง หรือขนถ่ายสินค้าจากเรือกำปั่น หรือบรรทุกสินค้าส่งเรือกำปั่น
- “เรือลำเลียงทหาร” หมายความว่า เรือที่ใช้ในการลำเลียงทหารทั้งนี้ ไม่ว่าจะ เป็นเรือของทางราชการทหารหรือไม่ก็ตาม

กรมเจ้าท่า

พระราชบัญญัติเรือไทย พ.ศ. 2481

เรือดังกล่าวต่อไปนี้ เมื่อได้จดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว ให้ถือว่าเป็นเรือไทย

สำหรับการค้าในน่านน้ำไทย

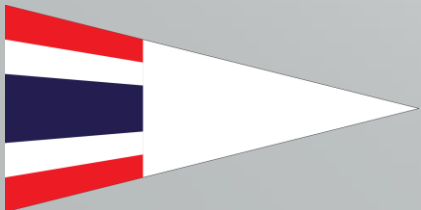
๑. เรือกล ขนาดตั้งแต่สิบตันกรอสขึ้นไป
๒. เรือทะเลที่มีใช้เรือกล ขนาดตั้งแต่ยี่สิบตันกรอสขึ้นไป
๓. เรือลำน้ำที่มีใช้เรือกล ขนาดตั้งแต่ห้าสิบตันกรอสขึ้นไป

สำหรับการประมง

๑. เรือกลทุกขนาด
๒. เรือที่มีใช้เรือกลขนาดตั้งแต่หกตันกรอสขึ้นไป

กรมเจ้าท่า

พระราชบัญญัติการป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. 2522

“ผู้ควบคุมเรือ” หมายถึง นายเรือ สรั่ง ไต้ก๋ง นายท้าย คนถือท้ายหรือบุคคลใดอื่น ผู้มีหน้าที่บังคับเรือและ
รับผิดชอบในเรือ แต่ไม่หมายความถึงผู้นำร่อง

“คนประจำเรือ” หมายความว่า บรรดาคนที่มีหน้าที่ทำการประจำอยู่ในเรือ

“คนโดยสาร” หมายความว่า คนที่อยู่ในเรือ เว้นแต่

- (๑) คนประจำเรือ หรือผู้อื่นที่รับจ้างทำงานในเรือนั้น
- (๒) เด็กที่มีอายุต่ำกว่าหนึ่งปี

ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายการตรวจเรือโดยสาร

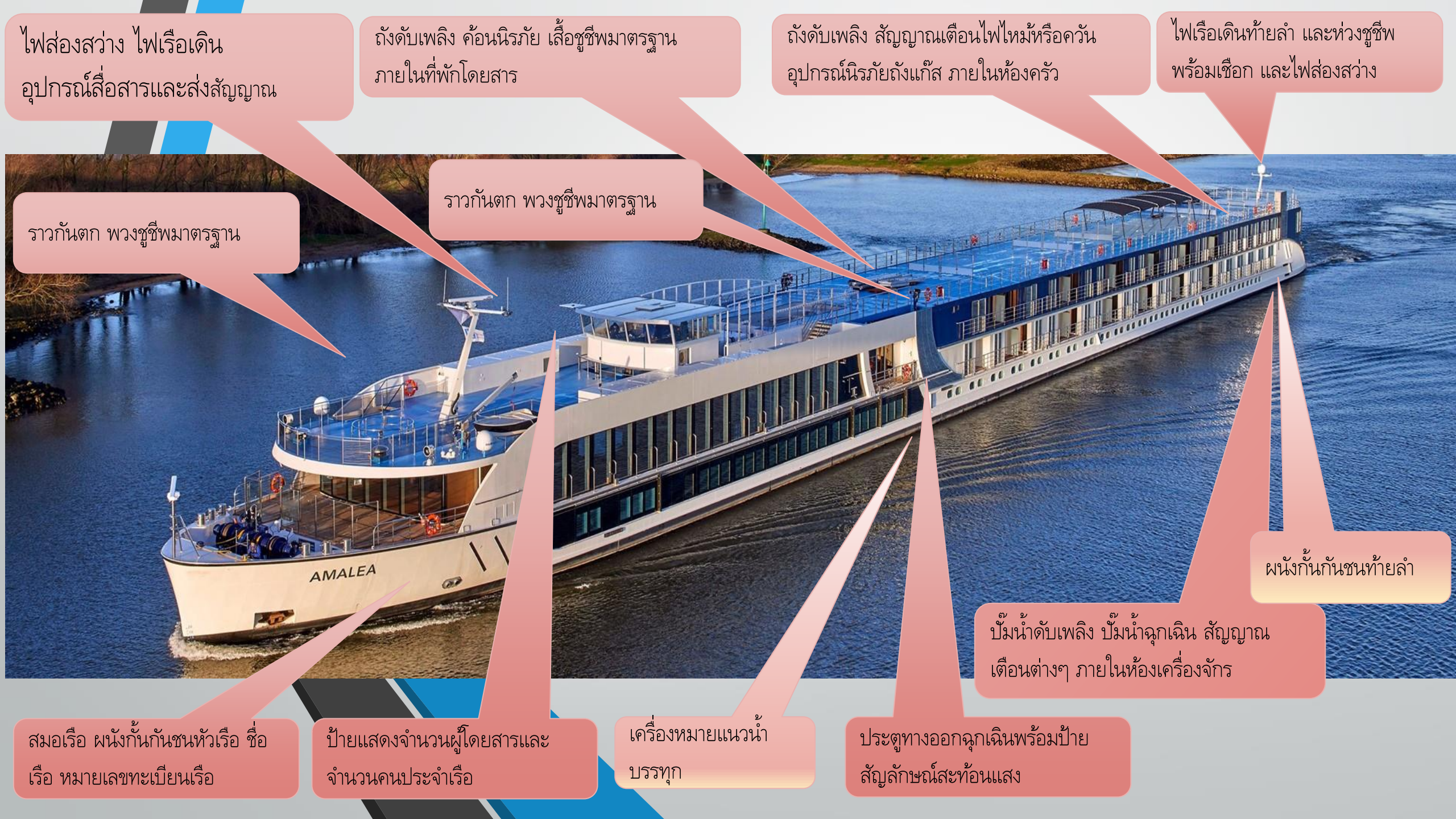

ความสำคัญ

เพื่อตรวจสอบ, กำหนดเงื่อนไขในการใช้เรือ, กำกับดูแลมาตรฐานของเรือ มาตรฐานอุปกรณ์ประจำเรือ, มาตรฐานคนประจำเรือ, ตรวจสอบสภาพเรือให้เป็นไปตามกฎหมายภายในและมาตรฐานสากล

ไฟส่องสว่าง ไฟเรือเดิน
อุปกรณ์สื่อสารและส่งสัญญาณ

ถังดับเพลิง ค้อนนิรภัย เลือฐูชีพมาตรฐาน
ภายในที่พักโดยสาร

ถังดับเพลิง สัญญาณเตือนไฟไหม้หรือควัน
อุปกรณ์นิรภัยถังแก๊ส ภายในห้องครัว

ไฟเรือเดินท้ายลำ และห้วงชูชีพ
พร้อมเชือก และไฟส่องสว่าง

ราวกันตก พวงชูชีพมาตรฐาน

ราวกันตก พวงชูชีพมาตรฐาน

ผนังกันกันชนท้ายลำ

ปั้มน้ำดับเพลิง ปั้มน้ำฉุกเฉิน สัญญาณ
เตือนต่างๆ ภายในห้องเครื่องจักร

สมอเรือ ผนังกันกันชนหัวเรือ ชื่อ
เรือ หมายเลขทะเบียนเรือ

ป้ายแสดงจำนวนผู้โดยสารและ
จำนวนคนประจำเรือ

เครื่องหมายแนวน้ำ
บรรทุก

ประตูทางออกฉุกเฉินพร้อมป้าย
สัญลักษณ์สะท้อนแสง

➤ กรอบอำนาจตามกฎหมาย

- พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. 2456
- พระราชบัญญัติเรือไทย พ.ศ. 2481
- พระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. 2522
- กฎข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือ (ฉบับที่ 15) พ.ศ. 2528
- กฎข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือ (ฉบับที่ 19) พ.ศ. 2535
- กฎข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือ (ฉบับที่ 37) พ.ศ. 2553
- ระเบียบกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีว่าด้วยการยื่นคำร้องสำหรับการตรวจเรือและการออกใบสำคัญรับรอง พ.ศ. 2547
- กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขในการออกใบอนุญาตใช้เรือและการประกันภัยสำหรับเรือโดยสาร พ.ศ. 2552

สาระสำคัญ

พระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. 2522

- ผนวก ก. บททั่วไป

ข้อ 3 บทนิยามทั่วไป

(ช) “เรือที่ไม่สามารถบังคับการเดินเรือได้คล่องตัว” หมายความว่า เรือซึ่งจากสภาพของการใช้งานของเรือทำให้เรือนั้นไม่สามารถบังคับการเดินเรือได้คล่องตัว ตามกฎกระทรวงนี้ และไม่สามารถหลีกเลี่ยงให้แก่เรืออื่นได้ และให้หมายความรวมถึง

เรือขณะทำการ รับ – ส่ง หรือขนถ่าย คน อาหาร หรือสินค้า ในขณะที่กำลังเดิน

(ฉ) “กำลังเดิน” หมายความว่า เรือที่ไม่ได้ทอดสมอ หรือผูกติดกับฝั่ง หรือเกยตื้น

(ค) “เรือขณะมองเห็นซึ่งกันและกัน” หมายความว่า เรือขณะมองเห็นกันด้วยสายตาเท่านั้น

(ข) “ทัศนวิสัยจำกัด” หมายความว่า สภาพทัศนวิสัยอย่างหนึ่งอย่างใด ซึ่งถูกจำกัดด้วยหมอก อากาศมัว หิมะตก พายุฝนหนัก พายุทราย หรือเหตุจำเป็นทำนองเดียวกัน

➤ สารสำคัญ

➤ กฎข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือ (ฉบับที่ 19) พ.ศ. 2535

เรือโดยสารและภัตตาคาร หมายความว่า เรือโดยสารที่มีสถานที่ประกอบ อาหารและ จัดให้มีการบริการอาหารในเรือ

เรือโดยสารและบริการอาหาร หมายความว่า เรือโดยสารที่จัดให้มี การบริการอาหาร ในเรือโดยไม่ประกอบอาหาร

ข้อ 10 วิธีการตรวจสอบประจำปี และการตรวจพิเศษให้ปฏิบัติตามการตรวจเรือที่กำหนดไว้ในกฎ ข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือ ฉบับที่ 15 พ.ศ.2528 มาบังคับใช้โดย
อนุโลม

➤ สารสำคัญ

➤ กฎข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือ (ฉบับที่ 19) พ.ศ. 2535

1. มีที่นั่งหรือที่นอนสำหรับคนโดยสาร
2. มีเครื่องมือเครื่องใช้ อุปกรณ์ประจำเรือ และเครื่องช่วยชีวิตตาม กฎข้อบังคับนี้
3. มีคนประจำเรือที่มีคุณสมบัติ ตามกฎข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือ ฉบับที่ 15 พ.ศ.2528 ตามข้อกำหนดสำหรับคนประจำเรือขอเรือกลลำน้ำ
4. มีหลังคาที่ทำด้วยวัสดุถาวรเป็นหลังคาแข็ง บริเวณสถานที่ที่ใช้บรรทุกคนโดยสาร ต้องมีความสูงจากพื้นถึงเพดานไม่ต่ำกว่าสองเมตรและต้องมีทางออกฉุกเฉินเป็นประตูหรือหน้าต่าง ที่สามารถเปิดออกได้ง่าย
5. เรือที่ใช้เครื่องปรับอากาศ **หน้าต่างต้องทำด้วยกระจกนิรภัยสามารถ เปิดออกได้ง่าย ถ้าเป็นหน้าต่างชนิดผนึกแน่นต้องมีอุปกรณ์สำหรับดึงให้กระจกหลุดได้โดยง่าย**

➤ **สาระสำคัญ**

➤ **กฎข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือ (ฉบับที่ 19) พ.ศ. 2535**

6. มีขนาดเกิน 60 ตันกรอสส์
7. วัสดุโครงสร้างตัวเรือ และส่วนประกอบทำด้วยโลหะ
8. เตาที่ใช้ในการหุงต้มให้ใช้เตาไฟฟ้า หรือเตาแก๊ส
9. ถ้าใช้เตาแก๊สต้องมีลักษณะ และอุปกรณ์เพิ่มเติมดังนี้
  - **มีห้องเก็บถังแก๊สแยกต่างหากอยู่บริเวณท้ายเรือ มีผนังทุกด้านเป็นเหล็ก**
  - มีทางระบายอากาศห้องเก็บถังแก๊สและมีประตูชนิดฉนวนน้ำ ได้
  - **มีสัญญาณเตือนภัยติดตั้งในห้องเก็บแก๊ส** และส่งสัญญาณไปยัง ห้องครัวและสะพานเดินเรือ เมื่อมีแก๊สรั่วออกมา
  - **มีลิ้นนิรภัย**ติดตั้งสำหรับปิดท่อแก๊สโดยอัตโนมัติ เมื่อเกิดสายต่อหรือท่อแก๊สขาด
  - ท่อต่อของแก๊สจากถังแก๊สไปยังเตาแก๊สต้องทำด้วยโลหะให้ใช้สายอ่อนได้เฉพาะที่ทางต่อเข้าถัง และที่ทางต่อเข้าเตา และให้เปิดแก๊สใช้ได้ครั้งละ 1 ถังเท่านั้น **(ห้ามต่อรวมเปิดพร้อมกันไว้ทุกถัง)**
  - ห้องเก็บถังแก๊สต้องอยู่ห่างจากบริเวณ ที่ใช้บรรจุทุกคนโดยสาร ไม่น้อยกว่า 10 เมตร บนพื้นดาดฟ้าชั้นเดียวกัน
  - ให้ใช้ถังแก๊สขนาดน้ำหนักไม่เกิน 50 กิโลกรัม ไม่เกิน 3 ถัง
  - ห้องประกอบอาหารต้องแยกออกจากที่พักผู้โดยสาร และมีผนังห้องทำ ด้วยโลหะ

➤ สารสำคัญ

➤ กฎข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือ (ฉบับที่ 19) พ.ศ. 2535

6. มีขนาดเกิน 60 ตันกรอสส์

- มีถังสำหรับเก็บเศษอาหารขนาดปริมาตรไม่น้อยกว่า 0.2 ลูกบาศก์ เมตร ต่อ 1 ถัง โดยจัดให้มีถัง 1 ถัง ต่อคนโดยสาร 20 คน เพื่อนำเศษอาหารขึ้นไปทิ้ง ในภาชนะรองรับขยะบนบน
- เรือที่มีวงดนตรี หรือเครื่องเสียง ที่ให้เสียงและแสงในลักษณะเดียวกันเล่นภายในเรือในชั้นดาดฟ้า เดียวกันกับห้องถือท้าย ต้องกั้นห้องถือท้ายอย่างถาวรแยกต่างหาก เพื่อป้องกันเสียงดนตรี และแสง รบกวนผู้ควบคุมเรือขณะนำเรือ

➤ สารสำคัญ

➤ กฎข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือ (ฉบับที่ 37) พ.ศ. 2553

ข้อ ๔ กฎข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับกับเรือทุกลำที่มีขนาดความยาวตลอดลำตั้งแต่ ๒๔ เมตรขึ้นไป ตามหลักเกณฑ์ดังนี้

(๑) เป็นเรือซึ่งต่อสร้างขึ้นใหม่หรือดัดแปลงในหรือหลังจากวันที่กฎข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ

(๒) เป็นเรือที่ซื้อมาจากต่างประเทศซึ่งต่อสร้างหรือดัดแปลงเสร็จสมบูรณ์ก่อนวันที่กฎข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ

มาตรา ๑๓๙* เมื่อเจ้าท่าตรวจพบว่าเรือกำปั่นลำใดที่ใช้ในทะเลหรือเรือที่ใช้ในแม่น้ำไม่อยู่ในสภาพที่ปลอดภัย หรือไม่เหมาะสมสำหรับการใช้ให้เจ้าท่ามีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือถึงนายเรือห้ามใช้เรือนั้น และสั่งให้เปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือซ่อมแซมให้เรียบร้อยจนเป็นที่ปลอดภัยหรือมีสภาพเหมาะสมสำหรับการใช้

ถ้านายเรื่อนำเรือตามวรรคหนึ่งมาใช้โดยมิได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าท่าที่สั่งตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าท่ามีอำนาจกักเรือนั้นไว้จนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามคำสั่ง

*[มาตรา ๑๓๙ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ.๒๕๒๕]

สาเหตุของอุบัติเหตุในการจราจรทางน้ำ

อุบัติเหตุทางน้ำอาจเกิดจากสาเหตุที่สำคัญ 2 ประการดังนี้

1. ตัวบุคคล
2. สภาพแวดล้อม

ตัวบุคคล สาเหตุของอุบัติเหตุทางน้ำ มักเกิดจากผู้ขับเรือ และผู้โดยสารดังนี้

ผู้ขับเรือ

1. ขาดความรู้ความสามารถ หรือความเชี่ยวชาญในการขับเรือ อาจทำให้หลงทาง คาดการณ์ล่วงหน้าผิด
2. ขาดความระมัดระวังในการขับเรือ หรือขับเรือด้วยความคึกคะนอง
3. ผ่าฝืนกฎหมาย เช่น ขับเรือด้วยความเร็ว ขับเรือตัดหน้าเรือลำอื่น
4. ผู้ขับเรือมีสุขภาพไม่สมบูรณ์ (not fit to work) หรือพิการ หรือมีการเจ็บป่วย เช่น เป็นโรคหัวใจ โรคลมบ้าหมู ความผิดปกติทางหู ความผิดปกติทางตา เป็นไข้เป็นหวัด
5. ผู้ขับเรือเมาสุราหรือเสพสิ่งเสพติดเข้าไป ขณะขับเรือ ทำให้เกิดอุบัติเหตุขึ้นได้
6. สภาพจิตใจที่ไม่เป็นปกติของผู้ขับเรือ ทำให้เกิดอุบัติเหตุได้ เช่น ความวิตกกังวล ความเครียด

ผู้โดยสารทางเรือ

1. ผู้โดยสารเรือขาดความระมัดระวังในการขึ้น-ลง หรือโดยสารเรือ
2. ผู้โดยสารเรือหยอกล้อกันเล่นขณะโดยสารเรือ
3. ผู้โดยสารเรือไม่นั่งประจำที่ หรือไปนั่งที่กราบเรือ ลุกเดินไป - มา ขณะที่เรือกำลังแล่นอยู่
4. ผู้โดยสารมีสภาพร่างกาย และจิตใจไม่สมบูรณ์ เช่น โรคลมบ้าหมู เป็นลม วิงเวียนศีรษะ หงุดหงิด
5. ผู้โดยสารเรือดื่มสุรา มีเมามา และส่งเสียงเอะอะ โวยวาย หรือก่อความไม่สงบให้แก่ผู้ขับเรือ และผู้โดยสารอื่นๆ

สภาพแวดล้อม สภาพแวดล้อมเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุทางน้ำได้ดังนี้

1. สภาพของตัวเรือ เรือที่มีสภาพใช้งานไม่ได้ ชำรุดทรุดโทรม เรือรั่ว เรือที่มีอายุการใช้งานยาวนาน และไม่มี การตรวจสอบ สภาพของเรือ หรือเครื่องจักรกลผ่านทางเจ้าหน้าที่ตรวจเรือของรัฐหรือเอกชนเพื่อรับรองสภาพคงทนทางทะเล (Sea Worthiness) อนึ่ง, สภาพของเรือหรือเครื่องจักรนั้นๆ ที่ใช้งานไม่ได้ย่อมมีส่วนทำให้เกิดอุบัติเหตุได้เสมอ
2. สภาพดินฟ้าอากาศ สภาพภูมิอากาศที่ไม่แน่นอน ฝนตกหนัก หมอกลงจัด พายุ ลมได้ฟูน หากผู้ขับเรือขาดความระมัดระวัง หรือใช้เรือในขณะที่ เกิดภัยธรรมชาติ ย่อมเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ
3. สภาพของแม่น้ำลำคลอง ทะเล หรือมหาสมุทร ไม่เอื้ออำนวยต่อการเดินทาง และมีผลให้เกิด อุบัติเหตุขึ้นได้ เช่น น้ำไหลเชี่ยว คลื่นแรง มีคลื่นใต้น้ำ มีคอ หรือหิน โสโครกใต้น้ำ
4. การบรรทุกเรือ การบรรทุกคนโดยสาร หรือสิ่งของที่เกินอัตรา ที่กำหนดไว้ หรือบรรทุกไม่ถูกต้อง ตามกฎเกณฑ์ ย่อมก่อให้เกิดอุบัติเหตุ เช่น การบรรทุกคน หรือสิ่งของบนหลังเรือ หรือบนดาดฟ้า การบรรทุก สิ่งของจำพวก โลหะ หรือหินซึ่งมีน้ำหนักมาก

การป้องกันอุบัติเหตุจากการเดินทางโดยทางน้ำ

อุบัติเหตุจากการเดินทางโดยทางน้ำ สามารถป้องกันได้โดยปฏิบัติตามนี้

1. ผู้ขับเรือควรศึกษาหาความรู้ หรือ ได้รับการอบรม เกี่ยวกับการใช้เรือ และฝึกหัดการขับเรือ ให้มีความชำนาญเพียงพอ ก่อนที่จะนำเรือออกเดินทาง
2. ผู้ใช้เรือควรศึกษาสภาพภูมิอากาศต่างๆ ก่อนที่จะใช้เรือ หรือเดินทางโดยทางน้ำ หากมีสาเหตุใด ที่อาจก่อให้เกิดความไม่ปลอดภัยขึ้น ควรงด หรือหลีกเลี่ยงการเดินทาง
3. ก่อนที่จะนำเรือออกเดินทาง ผู้ขับเรือควรตรวจสอบสภาพการใช้งานของเรือทุกครั้ง และหมั่นตรวจสอบสภาพเรือ และเครื่องจักรสม่ำเสมอทุกๆ ปีด้วย
4. ผู้ขับเรือและผู้โดยสารเรือ ควรมีสภาพร่างกาย และจิตใจที่สมบูรณ์ขณะเดินทางด้วยเรือ เช่น ไม่เจ็บป่วย ไม่มีอาการง่วงนอนหรืออ่อนเพลีย
5. ผู้ขับเรือด้วยความระมัดระวัง เช่น ลดความเร็วเมื่อขับถึงใกล้ฝั่ง ระมัดระวังขณะที่เรือลำอื่นแล่นผ่านสวนทางมา ไม่เติมน้ำมันขณะที่เครื่องกำลังทำงาน เป็นต้น
6. ผู้ใช้เรือควรระมัดระวังในการใช้ หรือโดยสารเรือ เช่น ขับเรือด้วยความไม่ประมาท ปฏิบัติตามกฎหมายจราจรทางน้ำ ไม่ดื่มสุรา หรือเสพสิ่งเสพติด ขณะขับเรือ หรือโดยสารเรือ ผู้โดยสารเรือไม่แย่ง หรือเบียดกันขณะขึ้น – ลงเรือ ไม่กระโดดลงเรือ ไม่ยื่นแขน ขา หรือศีรษะออกไปนอกเรือ และไม่เล่น หรือหยอกล้อกันบนเรือ

7. ควรจัดเตรียมอุปกรณ์ เครื่องอะไหล่ เครื่องดับเพลิง และเครื่องชูชีพไว้ให้พร้อม หากเกิดกรณีฉุกเฉิน จะได้แก้ไขได้ทัน่วงที

8. ควรบรรทุกเรือ ให้ถูกต้องตามกฎหมาย ไม่บรรทุกคนโดยสาร หรือสิ่งของจำนวนมากเกินไปตามปกติ ให้ถือเกณฑ์เนื้อที่ 0.37 ตารางเมตร หรือ 4 ตารางฟุตต่อผู้โดยสาร 1 คน ถ้าเด็กอายุต่ำกว่า 12 ปี และสูงไม่เกิน 130 เซนติเมตร ให้นับ 2 คน เท่ากับผู้โดยสาร 1 คน ส่วนเด็กอ่อนอายุ 3 ปี และต่ำกว่า ซึ่งไปกับพ่อแม่ ผู้ปกครองด้วยนั้น จะยกเว้นไม่ต้องมีการนับจำนวน

9. ผู้ขับเรือและผู้โดยสาร ควรจะว่ายน้ำเป็น เพื่อจะได้สามารถช่วยตัวเองได้ ขณะเกิดอุบัติเหตุ **“ผู้ที่ว่ายน้ำไม่เป็น ไม่ควรเดินทางโดยทางเรือ”**

ข้อควรปฏิบัติเมื่อประสบอุบัติเหตุเรือล่ม

1. ควรตั้งสติ และทำจิตใจให้สงบ ไม่ตื่นตื่น ตกใจจนเกินไป
2. ถอดเสื้อผ้า หรือเครื่องนุ่งห่มที่ทำให้ไม่สะดวกในการว่ายน้ำออกให้หมด เก็บสิ่งของ หรือของมีค่าที่สำคัญจริงๆ ไว้ติดตัวไปด้วยเท่านั้น
3. ผู้ที่ว่ายน้ำไม่เป็น หรือว่ายน้ำไม่แข็ง ต้องพยายามหาสิ่งของลอยได้ไว้เกาะพยุงตัว เช่น เบาะ หรือหมอนรองนั่ง ลูกมะพร้าว ห่วงชูชีพ กระเป๋าสีเสื้อที่ทำด้วยหนัง หรือพลาสติก ขวดน้ำ และจะต้องบอกผู้อื่น ให้ทราบด้วยว่าคนว่ายน้ำไม่เป็น
4. หากเรือล่มไม่ไกลฝั่งนัก ควรรีบว่ายน้ำเข้าหาฝั่ง และอาจหาสิ่งของลอยได้ไว้เกาะ เพื่อช่วยให้ว่ายน้ำได้เร็วขึ้น
5. ถ้าเรือล่มอยู่ไกลฝั่งมาก ให้พยายามเกาะเรือไว้ก่อนจนกว่าจะมีคนมาช่วยเหลือ และพยายามส่งสัญญาณ หรือเครื่องหมายต่างๆ ให้เรือยามฝั่ง หรือหน่วยกู้ภัยทราบ
6. หากบริเวณเรือล่ม มีสัตว์น้ำดุร้ายอาศัยอยู่ จะต้องต่อสู้เพื่อเอาชีวิตรอดด้วยวิธีการต่างๆ เช่น ใช้อาวุธ (ถ้ามี) หรือทำให้ตัวอยู่ในแนวตั้ง เพื่อไม่ให้สัตว์ทำอันตรายได้ง่าย

อุปกรณ์บนเรือที่สามารถลอยน้ำ หรือช่วยพยุงให้เราลอยน้ำได้

เราลองมาสำรวจเรือ กันก่อนซิว่า มีอะไรในเรือบ้างที่สามารถลอยน้ำได้บ้าง

- ชูชีพ
- ลูกบวบกันกระแทก
- ถังน้ำแข็ง ที่เอาไว้ใส่ปลา
- ขวดน้ำ (พร้อมฝาปิด)
- ถังน้ำมัน
- เบาะนั่ง เบาะนอน
- ถุงใส่ของ
- กล่องเก็บเครื่องมือ
- เรือยางเป่าลม
- ห่วงยางชูชีพ
- เชือก
- ฯลฯ

*** อุปกรณ์ต่างๆ เหล่านี้สามารถเอามาใช้ได้เวลาเหตุคับขัน หรือกรณีฉุกเฉินได้ ***

ข้อบังคับกรมเจ้าท่า

ว่าด้วยหลักเกณฑ์การออกใบสำคัญรับรองมาตรฐานเรือชูชีพสำหรับเรือเดินภายในประเทศ
พ.ศ. ๒๕๖๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๖๓/๑ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๖๐ เจ้าท่าโดยอนุมนตรีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมออกข้อบังคับ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับกรมเจ้าท่า ว่าด้วยหลักเกณฑ์การออกใบสำคัญรับรองมาตรฐานเรือชูชีพสำหรับเรือเดินภายในประเทศ พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๗๕ ข้อ ๗๖ ข้อ ๗๗ ข้อ ๗๘ ข้อ ๗๙ ข้อ ๘๐ และข้อ ๘๑ ในหมวด ง. เครื่องใช้และอุปกรณ์ประจำเรือ ของกฎข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือ (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๒๘

ข้อ ๔ บรรดาข้อบังคับ และระเบียบในส่วนที่บัญญัติไว้แล้ว ซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ภาคผนวก ๓

รูปแบบฉลากเสื้อชูชีพ

เสื้อชูชีพ

เรือเดินทะเล/เรือลำน้ำ

เลขที่อนุมัติกรมเจ้าท่า : .....

ผู้ผลิต : .....

รุ่น : .....

หมายเลขผลิตภัณฑ์ : .....

ปีที่ผลิต : .....

เล่ม ๑๓๖ ตอนพิเศษ ๔๙ ง   หน้า ๑๖   ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒
ราชกิจจานุเบกษา

คำสั่งกรมเจ้าท่า

ที่ ๔๓๐/๒๕๕๔

เรื่อง มอบหมายข้าราชการในสังกัดเป็น “เจ้าท่า” ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย
พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ในการพิจารณาอนุญาตปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำ

สะพานปรับระดับและโป๊ะเทียบเรือ

๑. พื้นสะพานปรับระดับต้องทำให้มีลักษณะป้องกันการลื่น ไม่มีสิ่งกีดขวางทางเดิน
๒. พื้นโป๊ะเทียบเรือต้องทำให้มีลักษณะป้องกันการลื่น ไม่มีสิ่งกีดขวางทางเดิน
๓. ภายในตัวโป๊ะเทียบเรือต้องแบ่งกันผนังผนังกันน้ำเป็นห้อง ๆ อย่างน้อย ๓ ห้อง เฉลี่ยต่อความยาว และมีช่องเปิดสำหรับตรวจสอบการรั่วซึม (Man Hole) ทุกห้อง พร้อมทั้งตัวโป๊ะ ต้องแสดงเส้นแนวน้ำหนักบรรทุก (Load Line) เหนือแนวขอบน้ำ ๒๕ เซนติเมตร รอบตัวโป๊ะ (ขณะยังไม่ได้บรรทุกผู้โดยสาร)
๔. ตัวโป๊ะเทียบเรือต้องมีขนาดที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการใช้งาน โดยคำนวณ จากจำนวนผู้โดยสาร ๑.๒๐ คน ต่อพื้นที่บนโป๊ะเทียบเรือไม่น้อยกว่า ๑ ตารางเมตร และต้องมีป้าย แสดงความสามารถรับน้ำหนักบรรทุก มีข้อความว่า
“จำนวนผู้โดยสารสูงสุด - คน ”
๕. ปลายสุดของโป๊ะเทียบเรือต้องยื่นยาวออกไปไม่เกิน ๑ ใน ๕ ของความกว้างลำน้ำ และไม่เกินปลายสุดของสิ่งล่งล้ำลำน้ำข้างเคียงประเภทเดียวกัน
๖. สะพานปรับระดับต้องมีความลาดชันไม่มากกว่า ๑ ต่อ ๓ เมื่อน้ำลงต่ำสุด
๗. หากเป็นโป๊ะเทียบเรือสาธารณะ ต้องจัดให้มีทางขึ้นและลงโป๊ะเทียบเรือ เพื่อไม่ให้ปะปนกัน มีอุปกรณ์กันผู้โดยสารไม่ให้ลงโป๊ะเทียบเรือได้
เมื่อมีจำนวนมาก บริเวณโป๊ะเทียบเรือต้องมี ระดับความสว่างไม่น้อยกว่า ๕๐ -๗๕ Lux
บริเวณสะพานปรับระดับต้องมีระดับความสว่างไม่น้อยกว่า ๑๐๐ -๑๕๐ Lux ด้วย

THANK YOU
FOR
YOUR
ATTENTION
ANY
QUESTIONS?

เลือกซื้อชีพ

ทางหนีไฟ
FIRE EXIT

MARINE DEPARTMENT

